రచన:
జాకబ్స్

స్వేచ్ఛానువాదం;
'దాసు'

కెప్టెన్ పోల్‌సన్ పద్ధెనిమిది మాసాల సముద్ర ప్రయాణానంతరం ఇంటికి తిరిగొచ్చాడు. మనిషి మాంచి ఆరోగ్యంగా, ఉత్సాహంగా వున్నాడు. ఈ పద్ధెనిమిది మాసాల ఓడ ప్రయాణంలో తన కెదురైన కష్టాలూ, చేసిన సాహస కృత్యాలూ విధీ విరామం లేకండా ఏకరువు పెట్టసాగాడు. ఎదురుగా కుర్చీలో కూచున్న అతడి చెల్లెలు జేన్, కొంచం పక్కగా తలవంచుకూర్చున్న కూతురు క్రిస్సీ మధ్యమధ్య నవ్వుతున్నారు.

'సరే, యిక యిక్కడి విశేషాలేంటో చెప్పండి.' అన్నాడు కెప్టెన్ పోల్‌సన్ తను చెప్పవలసిందంతా అయిపోయిందన్నట్టు.

'ఇక్కడ పెద్ద విశేషాలేం లేవు,' అంటూ జేన్, క్రిస్సీకేసి సాభిప్రాయంగా చూసింది. 'మెట్‌కాఫ్ చిన్న కొడుకు జాక్ వున్నాడే - అతడు తండ్రితో పాటు వ్యాపారంలో దిగాడు.'

'ఆ దుర్మార్గుణ్ని గురించి నాకేం చెప్పొద్దు.' అంటూ పోల్‌సన్ మొహం కందగడ్డలా చేసుకున్నాడు. 'ఈ పల్లెలో వున్న మర్యాదస్తుల్ని గురించి ఏమైనా విశేషాలుంటే వినాలనుకుంటున్నాను.'

'కోళ్ళను దొంగిలించినందుకు జోటాయీకి ఆర్నెల్లు శిక్షపడింది. మిసెస్ పర్టన్ కవల పిల్లల్ని కన్నది. కంద దుంపల్లాగా ఎంత బావుంటా రనుకున్నావ్!' అన్నది జేన్ నవ్వుతూ.

'సరే, చావులేమైనా?' అన్నాడు పోల్‌సన్ చెల్లెలికేసి తలాడిస్తూ.

'ముసలి జెస్పర్ చనిపోయాడు. అక్కడా ఇక్కడా చేబదుళ్ళు పుచ్చుకుని లండన్

నుంచి పెద్ద డాక్టర్ని రప్పించాడు. ఆట్టే కాలం బతికే ఆశలేదని చెప్పగానే, బతుకుమీద తనకూ అంత మమకారం లేదనీ, పోతే తను అంతగా ప్రేమించే వాళ్ళను యిక్కడ వదిలేసి పోవటమే బాధగావుందనీ అందరితో చెప్పాడు. డ్రైవర్, మేరీ హర్యాసన్ని పెళ్లి చేసుకున్నాడు. జాక్ మెట్కాఫ్ కూడా...'

'అహాఁ, ఆ జాక్గాడుకూడా పెళ్లి చేసుకోబోతున్నాడన్న మాట!' అంటూ పళ్ళు కొరికాడు పోల్సన్. 'వాడికి దయ్యంలాంటిది దొరికితే బావుండును. ఇంతకీ వాణ్ని పెళ్లిచేసుకోబోతున్న మందమతి ఎవత్తె? జాగ్రత్త అని హెచ్చరించటం మంచిదనుకుంటాను!'

అప్పటివరకూ తలవంచుకూర్చున్న పోల్సన్ కూతురు క్రిస్సీ, తలపైకెత్తి, 'పెళ్ళి పేరంటంలాంటి వ్యవహారాల్లో యితర్ల జోక్యం కలిగించుకోవటం, సలహాలివ్వటం మంచి పద్ధతి అని నే నంగీకరించలేను' అంటూ మహాజ్ఞానిలా తల పంకించింది.

కూతురు పెద్ద తరహా మాటలువిని పోల్సన్ చికాకు పడ్డాడు.

'నీకీమధ్య కాస్త పెద్ద తరహా అబ్బినట్టుంది. ఫ్యాషన్ కూడా ముదిరింది. ఆఁ!' అంటూ కళ్లెర్రచేశాడు.

'ఐతే ఏం? అత్త స్వయంగా చెప్పాలనుకుంటున్నది, వినాలనివుంటే విను!' అంటూ క్రిస్సీ కుర్చీలోంచి లేచి బయలుదేరింది.

'ఊహుఁ నా కెందుకొచ్చింది, నే చెప్పను!' అన్నది జేన్.

'అదికాదే అత్తయ్యా! నువ్వు చాలా మంచిదానివి. నువ్వే చెప్పాలి. నేను గదికివెళ్ళి తలుపు బిడాయించుకుంటాను' అన్నది క్రిస్సీ, అత్తను భుజంపట్టుకుని ఊపుతూ.

పోల్సన్ పెదాలు బిగించి ఈ సంభాషణ వింటూ వూరుకున్నాడు. అసలు సంగతేమిటో అతడికేం అంతు చిక్కలేదు.

'కూచ్చోవే అమ్మాయ్, కూచో! ఏమిటీ సంగతి?' అన్నాడు పోల్సన్.

'ఊహుఁ నే చెప్పను. నీకు అసలే కోపం ముక్కుమీద వుంటుంది,' అన్నది క్రిస్సీ కుర్చీలో కూచుంటూ.

కూతురు అలా అనేసరికి పోల్సన్ తికమక పడిపోయాడు. సంగతేమిటో అన్న ఆదుర్దా కలిగిం దతడికి.

'నేను జాక్ను పెళ్లిచేసుకోబోతున్నాను,' అంటూ నిబ్బరంగా ప్రారంభించింది క్రిస్సీ. అంతలోకే గొంతుపట్టుకున్నట్టయిపోయి, 'అంతే... నేను... నాకోసం నువ్వు...నువ్వు జాక్ని గౌరవించటం నేర్చుకోవాలి. నాకోసం అతడూ నిన్ను గౌరవించటం నేర్చుకుంటాడు ..అంతే!' అంది.

పోల్సన్ గంతేసి మరీ కుర్చీలోంచి లేచి నిలబడ్డాడు. బోనులో చిక్కిన సింహంలా గదిలో అటూ యిటూ పరవళ్లు తీయసాగాడు. జేన్ బెరుకుగా అతడికేసి చూడసాగింది. క్రిస్సీమాత్రం కుర్చీలో అలాగే ముడుచుకూచుంది.

'నువ్వు...నువ్వుగనక నాకు కొడుకువై వున్నట్టయితే...ఇపుడు నిన్నేమి చేసివుండేవాడినో నాకు తెలుసు... తెలుసు!' అంటూ పోల్సన్ గుప్పెళ్ళు బిగించి కూతురుకేసి కోపంగా చూశాడు.

'నేను గనక అబ్బాయినయి వున్నట్టయితే, జాక్‌ని పెళ్లిచేసుకోవటానికి చచ్చినా ఒప్పుకోవటం జరిగేదికాదు. నువ్వు వట్టి అసందర్భంగా మాట్లాడుతున్నావు నాన్నా!' అన్నది క్రిస్సీ అన్నిటికీ తెగబడినట్టు.

పోల్సన్ యీసారి చెల్లెలికేసి తిరిగి, 'జేన్! ఇదంతా ఏమిటి? నీభావం ఏమిటో నాకు అంతుపట్టటం లేదు' అన్నాడు.

అన్న రౌద్రాకారం చూచి జేన్ గడబిడ పడిపోయింది. ఆమె తడబడే గొంతుతో, 'ఇందులో నా ప్రమేయం ఏమీ లేదు. మొట్టమొదటగా ఆ జాక్ నా అందచందాల్ని గురించి మాట్లాడసాగాడు. ఈ మగాళ్ళ వేషాలు అర్థం చేసుకోగలదాన్ని కనుక నేను మోసపోలేదు. కాని...'

'చెప్పినంతవరకు చాలు,' అన్నాడు పోల్సన్, కాళ్ళతో నేలను గట్టిగా తడుతూ. 'ఆజాక్ గాడికి కాస్త డబ్బూ పలుకుబడీ వుండిపోయింది గాని, లేకపోతే యీ క్షణంలో వెళ్ళి వాడిని పచ్చడి కింద కొట్టివుందును. సరే, క్రిస్సీకి పద్ధెనిమిదో ఏడేగదా? ఒక సంవత్సరంపాటు నాతో ఓడ ప్రయాణం చేస్తుంది. ఆ సముద్రం గాలికి బుర్ర పగుళ్ళు కాస్త మాటు పడొచ్చు!' అన్నాడు.

క్రిస్సీ జేబురుమాలు బయటికితీసి రంగంలోకి దిగింది. కనురెపల్ని పైకీ కిందికీ కదిలిస్తూ, గాద్గదికంగా, 'మగాళ్ళంటే నాకు మహా చెడ్డ అభిమానం. నీలాగా వాళ్ళని అసహ్యించుకోలేను. ముఖ్యంగా జాక్...అత్తయ్యా నీకూడా అతడంటే చాలా ఆప్యాయత కదా?' అని అడిగింది.

'అవును!' అన్నది జేన్ తెగించినట్టు.

'అలాగా? అయితే మీ యిద్దరూ నాతో ఓడప్రయాణం చేయబోతున్నారు!' అన్నాడు పోల్సన్ కఠినంగా.

'నీ మాటలు వింటూంటే నాకు ఏడుపొస్తోంది,' అంటూ క్రిస్సీ జేబురుమాలుతో కళ్లు తుడుచుకుంది.

'నీ బుర్ర బాగుపడేలోపల నువ్వు ఇలాంటి వాటికి అలవాటుపడక తప్పదు. ఈ లోపల ఆ జాక్‌గాడి రకం సరుకు యీ చుట్టుపక్కలకు వచ్చేందుకే వీలు లేదు!' అంటూ పోల్సన్ లేచి నిలబడ్డాడు.

క్రిస్సీ ఒక్కపరుగున వెళ్లి తండ్రి చేయిపట్టుకుని, అతడి భుజంమీద తలానించి వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ, 'నాన్నా, నువ్వు నన్ను పదిమందిలో అవమానం పాలు చేస్తావా?' అంటూ బావురుమన్నది.

పోల్సన్ ఏమీ చలించలేదు. 'నువ్వు మంచి పిల్లగా ప్రవర్తిస్తే నీకేబాధా వుండదు. హాయిగా నీగదిలోకి వెళ్ళి బొమ్మలతో ఆడుకో. నేను పార్సన్ ఇంటికివెళ్లి యిప్పుడే వస్తాను. బుద్ధిగా వున్నావో, మంచి తిమ్మిరి బిళ్ళలు కొని తెస్తాను.'

పోల్సన్ టోపీ, చేతికర్రా తీసుకొని రోడ్డుమీదికి వచ్చేశాడు. కొంతదూరం వెళ్ళేసరికి ఎదురుగా వస్తున్న ఒక యువకుడు సంకోచిస్తూ, 'గుడ్ యీవెనింగ్ కాప్టెన్ పోల్సన్!' అన్నాడు.

'ఓహో సువ్వా?' అంటూ ఠక్కున ఆగాడు పోల్సన్ 'నేను నీతో మాట్లాడదామనుకుంటున్నాను. మా అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకోవాలని చూస్తున్నావు. నేను ఇంట్లో లేని సమయం చూసి గుట్టుచప్పుడుగా పని ముగిద్దామనుకున్నావ్, అవునా? సరే. ఇప్పుడు పెళ్ళాంకోసం మరెక్కడైనా వెతుక్కోవటం మంచిది. మా అమ్మాయిని నావెంట సముద్రయాత్రకి తీసుకు పోతున్నాను.' అన్నాడు పోల్సన్ ఆజ్ఞాపించే స్వరంలో.

'నేనంటే మీకెందుకో అంత కసి నా కర్థంకావటంలేదు. మీరంటే నాకు ఏనాడూ గౌరవభావమే!' అన్నాడు జాక్ నంగిగా.

'నేనంటే నీకు గౌరవభావమన్న మాట? అయితే రెండేళ్ళక్రితం నాకు వ్యతిరేకంగా కంట్రాక్టర్ నెల్సన్ వైపున సాక్ష్యం ఎందుకు చెప్పావ్? ఆ కేసులో నాకు ఐదువందల పౌన్లు జరిమానా పడిందని నీకు తెలుసుగదా? తరవాత నేనింట్లో లేకుండాచూసి మా అమ్మాయిని అల్లి బుల్లి కబుర్లతో పెళ్ళాడాలని ఎందుకు ప్రయత్నిస్తున్నావ్?' అన్నాడు పోల్సన్ కోపంతో వుడికిపోతూ.

'గతాన్ని తవ్వటం ఎందుకు?' అన్నాడు జాక్ కాస్త ధీమా తెచ్చుకుని.

'గతమా? సరే నువ్వు చాలా తెలివిగలవాడివనే గర్వంతో బాధపడుతున్నావని నాకు తెలుసు. ఆరునూరైనా మా అమ్మాయిని చేపట్టలేవు. శక్తుంటే ప్రయత్నించు చూతాం!'

పోల్సన్ గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి యింటికి వెళ్ళాడు. కుర్చీలో కూచుని పైప్ వెలిగించి జరిగినదంతా చెల్లెలికీ కూతురుకీ చెప్పేశాడు.

జేన్ పాపం, మెత్తని హృదయంగలదేమో బావురుమని ఏడ్పు ప్రారంభించింది. క్రిస్సీమాత్రం జేబు రుమాలుతో కళ్ళు కప్పుకుని కుర్చీని కిరకిరలాడించింది.

ఆడవాళ్ళ యీ ధోరణి పోల్సన్‌కు చిరాకెత్తించింది. 'ఇద్దరూ నోళ్లు మూసుకుని వూరుకుంటారా లేదా?' అన్నాడు పళ్ళు కొరుకుతూ.

'ఊహుఁ నేనుమాత్రం ఏడవకుండా వూరుకోను. ఆకలిగావుందిగాని లేకపోతే...ఓడలోకూడా ఒక్క క్షణం విరామం లేకుండా ఎప్పుడూ ఏడుస్తూనే వుంటాను. దానితోగాని నీకు ప్రయాణీకులవల్ల జరగవలసిన అవమానం జరగదు!' అన్నది క్రిస్సీ గొంతెత్తి అరుస్తూ.

కూతురూ, చెల్లెలూ చేసేదంతా పోల్సన్‌కు వట్టి అఘాయిత్యంగా కనబడింది. తనకు బెంబేలెత్తించి తమ పట్టుదలేదో నెరవేర్చుకో చూస్తున్నారని భావించాడు. చెయ్యి చేసుకుందామన్నంత కోపం వచ్చిందికాని, అంతలోనే తమాయించుకున్నాడు.

కాసేపు కుర్చీలో కదలా మెదలక కూచుని యిద్దరాడవాళ్ళ కళ్ళనీళ్ళు ఎండిపోగానే క్లబ్బుకు బయలుదేరాడు. అక్కడ అతడి వీపువెనక ప్రారంభమయిన గుసగుసలూ, నవ్వుల్తో, మరీ కలవరపడి పోయాడు. సూచన ప్రాయంగా ఒకళ్ళిద్దరు అన్నమాటల్తో క్రిస్సీ, జాక్‌ను పెళ్లాడేందుకు తప్పనిసరైతే లండన్

పారిపోయే ప్లానుకూడా వేసుకున్నదని వూహించాడు.

తరవాత రెండుమూడురోజులపాటు కూతుర్ని ఒకకంట కనిపెడుతూనే వున్నాడు. కాని తను పనిమీద బయటికి వెళ్ళాలిసి వచ్చినప్పుడల్లా పోల్సన్‌కు భయంగానే వుండేది. ఇకయిది పనికాదనుకుని మూడో రోజున తన స్టీమర్లో పనిచేసే టక్కర్ అనే కళాసును వెంటపెట్టుకుని యింటికి వచ్చాడు.

'ఇది మా అమ్మాయి, క్రిస్సీ! నువ్వు రాత్రనక, పగలనక యీ విణ్ని ఒక కంట కనిపెడుతూ వుండాలి.' అన్నాడు పోల్సన్, కళాసుకు క్రిస్సీని చూపుతూ.

'ఒకవేళ అమ్మాయిగారు నన్ను ఇంటికి వెళ్ళిపొమ్మంటే?' అని తన అనుమానాన్ని బయటపెట్టాడు టక్కర్.

'నువ్వు ఒకటోరకం వెధవాయివి!' అంటూ విసుక్కున్నాడు పోల్సన్. 'ఈవిడ ఏం చెప్పినా నువ్వు ఖాతరుచేయ నవసరంలేదు. ఒకే రూంలో వున్నప్పుడు తప్ప-తతిమ్మా అన్ని వేళల్లోనూ నువ్వు యీ విడకి మూడడుగుల కంటె ఎక్కువ ఎడంగా వుండకూడదు!'

'మూడడుగులా? నాలుగడుగులన్నా ఎడం లేందే ఎలా కేప్టెన్ గారూ?' అన్నాడు టక్కర్ ఏడుపు మొహం పెట్టి.

'మూడడుగులంటే మూడడుగులే, తెలిసిందా?' అంటూ కళ్లెర్రచేశాడు పోల్సన్. 'ఆడపిల్లలంటే వట్టి కంత్రీ కోరులనుకో! ఇక మాఅమ్మాయి సంగతి ...ఆదంతా ఎందుకు—మూడడుగులు, అంకులో మార్పు లేదు.' అన్నాడు పోల్సన్ కటువుగా.

'అలా అయితే మీరు మరోళ్ళను మాట్లాడుకోండి, నా వల్ల కాదు.' అన్నాడు టక్కర్ చాలా వినయంగా.

'అదేం కుదరదు. నీకన్న నమ్మకస్తుడైన వాడెవడూ నాకు దొరకడు. ఇది ఆజ్ఞ. నీకు డిసిప్లిన్ అంటే ఏమిటో తెలుసుగదా?' అన్నాడు పోల్సన్.

టక్కర్ మరినోరెత్తలేక పోయాడు. పోల్సన్ కూనిరాగం తీస్తూ బయటికి వెళ్ళి పోయాడు. క్రిస్సీ కుర్చీలో కూచుని పుస్తకం తెరిచింది-టక్కర్ సరిగా ఆమెకు మూడడుగుల ఎడంలో నించుని, టోపీని చేతుల్లో అటూయిటూ తిప్పుతూ, వెధవ మొహం వేశాడు.

ఒక్క పావుగంట సేపు అలా నుంచున్న తరవాత 'మిస్! యీ నౌకరీ కోసం నేను మీ నాన్నని ప్రాధేయపడలేదని మీకు తెలుసు గదా?' అన్నాడు టక్కర్.

'అవును,' అన్నది క్రిస్సీ పుస్తకం మీంచి దృష్టి మళ్ళించకుండానే.

'నేనెన్నడూ యిలాంటి నౌకరీల కోసం ప్రయత్నించను. అయినా నమ్మకస్తుణ్నన్న చెడ్డ పేరు రావటంతో ప్రతి సారీ నాకిలాంటి పనులే యిస్తూంటారు. స్టీమర్లో కోతుల మందను కాపలా కాయటం నా పని. నువ్వు వాటిని చూస్తే అదిరిపడి పోగలవు. నమ్మకస్తుడైన మనిషికి యీ లోకంలో ఎన్నెన్ని పాట్లు!' అన్నాడు టక్కర్.

'పాపం!' అంటూ క్రిస్సీ పుస్తకం మూసి లేచి నిలబడింది. 'ఇప్పుడు నేను కిచెన్‌లోకి వెళ్తున్నాను. చెలికత్తె నా వెంట రావటంలో నాకేం అభ్యంతరం లేదు' అంది.

'ఆఁ అలాగా మిస్...' అంటూ టక్కర్ గుటక వేశాడు.

'సుసాన్ నిన్ను అక్కడికి రానిస్తుందో లేదో నాకు తెలీదు. అయినా అదంతా నీ పని, నాకేం?'

క్రిస్సీ వెనకనే టక్కర్ బయలు దేరాడు. సరీగా కిచెన్ తలుపు దగ్గరకు వెళ్ళే సరికి వంటావిడ సుసాన్ కను బొమలు పైకెత్తి ఆశ్చర్యంగా అతడికేసి చూసింది. ఆ చూపుతో టక్కర్ సగం చచ్చి పోయాడు.

'ఓఁ నీకిక్కడేంపని?' అంటూ సుసాన్ గుడ్లెర్రచేసింది.

'కెప్టెన్ గారి ఆర్డరు!' అన్నాడు టక్కర్ వణికిపోతూ.

'ఇక్కడ నేనూ కెప్టెన్ని! తెలిసిందా?' అంటూ సుసాన్ పెదాలు బిగించి ముందుకు వొచ్చింది.

'మహ బావుంది, చాలా బావుంది!' అంటూ టక్కర్ పళ్ళికిలించాడు.

'ఈ స్వరూపాన్ని నువ్వెందుకు వెంటేసుకొచ్చావ్?' అంటూ క్రిస్సీకేసి కోపంగా చూసింది సుసాన్.

'ఏం నా స్వరూపానికి?' అంటూ ఆశ్చర్యం ప్రకటించాడు టక్కర్.

'కావాలని పెంచుకున్నా నా యీ శరీరాన్ని, దేవుడిచ్చింది!' అన్నాడు కోపంగా.

'ఎవడిస్తే ఏం? ఆ కాయాన్ని యిక్కణ్నుంచి కదిలించమని నేను చెబుతున్నాను. నేను ఆడదాన్ని కాదనుకోకు, అయినా మీ మగజాతంటే నాకు పరమ అసహ్యం!' అన్నది సుసాన్.

సుసాన్ అలా అనేసరికి టక్కర్ కాస్త స్థిమితపడి, 'అయితే మనిద్దరిదీ ఒకటే తత్వం అన్నమాట!' అన్నాడు నవ్వుతూ.

కథ అడ్డంతిరిగిందని గ్రహించిన సుసాన్, యజమానురాలికేసి తిరిగి, 'విన్నావా ఆ మాటలు? నాకోసం యీ అబ్బి వంటింట్లోకి వచ్చాడని ఎవరైనా అనుకుంటే - నాకు చచ్చినంత పనౌతుంది.' అంటూ గొంతులో జీర పలికించింది.

'కెప్టెన్ గారి ఆర్డరు గనక యిక్కడికొచ్చాను. అంతకంటే నాకు...ఆ ఆలోచనలేం లేవు. నీకోసం వచ్చానని ఎవరైనా అంటే. అవ్వ, నన్నెరిగున్న వాళ్ళెవరైనా పొట్టచెక్కలయేలా నవ్వగలరు!' అన్నాడు టక్కర్.

సంభాషణ యిదే ధోరణిలో కొంత సేపు నడిచింది. ఆ తరవాత రెండుమూడు రోజులు సుసాన్ ఎంత ప్రయత్నించినా టక్కర్ మాత్రం 'కెప్టెన్ గారి ఆర్డరు' అన్న మాటలు పదేపదే ఏకరు పెట్టసాగాడు. జీన్ గాని, క్రిస్సీగాని అతడి సంగతి అంతగా పట్టించుకోలేదు. సుసాన్ టక్కర్లమధ్య వాగ్వాదం నవరసాల్లోనూ జరుగుతూండేది. పోతే క్రిస్సీ మాత్రం రోజుకు నాలుగైదు సార్లన్నా, జాక్‌కు వుత్తరాలద్వారా యింటి పరిస్థితి చెప్తూంటే-అతగాడు బయటి పరిస్థితులు తెలియపరుస్తూండేవాడు. ఈ నిర్వహణ భారమంతా సుసాన్ పాలబడింది.

సరీగా నాలుగో రోజున వాతావరణంలో పెద్ద మార్పువచ్చింది. క్రిస్సీ టక్కర్ మీద ఒకటి రెండు మందహాసాలు ప్రయోగించింది. ఇష్టం లేక

పోయినా, యజమానురాలితోపాటు సుసాన్ కూడా దరహాస చంద్రికల్ని వుపయోగించక తప్పలేదు. జేన్ తనచేత్తో స్వయంగా టక్కర్‌కి ఒక బీరు బాటిల్ యిచ్చింది. మూడురోజుల తేడాలో టక్కర్ పరాయివాడి స్థానాన్నుంచి, ఇంటి మనిషి స్థానానికి ఎగబాకి కూచున్నాడు. ఆ సాయంకాలం జేన్, క్రిస్సీకి జలుబుచేసిన సంగతికూడా టక్కర్‌తో చెప్పింది.

జలుబులాంటి వ్యాధుల్ని క్షణంలో కుదిర్చే కొన్ని చిట్కాలను టక్కర్ చెప్పాడు. ఊక ఆవిరి, ఇటుకరాళ్ళను కాల్చి గొంగడిలోచుట్టి తల కిందపెట్టుకోవటం, శొంఠి గంధం, కర్పూరం... ఊహుఁ వీటిల్లో దేన్నీ జేన్ వొప్పలేదు. క్లోరోడైన్‌కన్న మంచి చికిత్స లేదన్నది. కాని ఆ మందు మోతాదు కాస్తంత ఎక్కువైతే కలిగిన ప్రమాదాల్నిగురించి కూడా ఆమె చెప్పింది. క్రిస్సీ పుస్తకం పట్టుకుని దూరంగా కూచుని యీ సంభాషణంతా వింటూనే వున్నది. కాసేపు తర్వాత జేన్, సుసాన్‌లు బయటికి పోగానే, అలమారులోవున్న క్లోరోడైన్ సీసా బయటికి తీసింది క్రిస్సీ.

టక్కర్ ఆమె కాళ్ళా వేళ్ళా పడి బతిమాలాడు. అంత యింపుగా కనబడక పోయినా తను చెప్పిన చిట్కాల్లో ఏదో ఒకటి చేస్తే జలుబు యిట్టే మాయమవుతుందన్నాడు. క్రిస్సీ ఒప్పుకోలేదు. క్లోరోడైన్ సీసా మూతతీసి, ఒక గ్లాసులోకి వంచుతూ, 'ఒకటి ..రెండు... మూడు' అంటూ లెక్క ప్రారంభించింది. హఠాత్తుగా సీసాలోవున్న మందు ఒక్కసారిగా గ్లాసులోకి దొర్లింది.

'ఈ మాత్రం చాలనుకుంటాను!' అంటూ గ్లాసు పైకెత్తింది క్రిస్సీ.

'అయ్యో, వద్దు మిస్! చాలా ప్రమాదం. కావాలంటే నేను లెక్కపెడతాను. అంత మందు తాగటం...ప్రమాదం...ప్రమాదం!' అంటూ గుడ్లు తేలవేసాడు టక్కర్.

క్రిస్సీ, 'నా యిష్టం, పో!' అంటూ గ్లాసు ఎత్తి గడగడ తాగేసింది. టక్కర్ నోరు తెరిచి అలా చూస్తూ వుండిపోయాడు. గ్లాసు అలమారులో పెట్టి క్రిస్సీ పుస్తకం తీసుకుని కుర్చీలో కూచుంది. ఒకటి రెండు నిమిషాలు జరిగేలోపల ఆమె చేతులో నుంచి పుస్తకం ఠక్కున కింద పడిపోయింది. తల కుర్చీకి వేలాడబడింది. కళ్లు మూతబడినై.

టక్కర్ ఎగిరి గంతేశాడు. 'నాకు తెలుసు... నేననుకుంటూనే వున్నాను. ఈ కాలపు ఆడపిల్లలంతా యింతే! ఇలాంటి అఘాయిత్యాలకి పనికొచ్చే విషాలేవో వాళ్ళకి తెలుసు! మిస్ క్రిస్సీ, మిస్ క్రిస్సీ!' అని అరుస్తూ ఆమెను కుర్చీలో అటూ యిటూ కుదిపిచూచాడు. క్రిస్సీ కళ్ళు మూసుకుని స్థాణువులా వుండి పోయింది. టక్కర్ తలుపు దగ్గరకు పరిగెత్తి, 'సుసాన్, సుసాన్!' అని కేక వేశాడు. జవాబులేదు. అక్కణ్నుంచి బయటికి పరిగెత్తాడు. అక్కడా ఎవరూ లేరు. తిరిగి గదిలోకి వచ్చాడు. క్రిస్సీ కదలా మెదలక వుండి పోయింది.

ఇప్పుడేం చేయాలి? పాపం, టక్కర్ బోటి కళాసుగాడికి రావలసిన సమస్యలు కావివి. తను డాక్టర్ కోసం వెళ్ళటమంటే, కెప్టెన్ యిచ్చిన ఆర్డరు ధిక్కరించట మవుతుంది. అట్లని వూరుకుంటే,

యిక్కడ అన్యాయంగా ఒక పిల్ల ప్రాణం ఎగిరి పోవచ్చు! ఏం చేయాలి? టక్కర్ మరో మారు క్రిస్సీని భుజాలు పట్టుకుని కుదిపి చూశాడు. బొక్కెన నిండా నీళ్ళు తెచ్చి ఆమె నెత్తిన పోశాడు. క్రిస్సీ కిమ్మనలేదు.

'ఇక యిక్కడ చేసేదేం లేదు, డాక్టర్ కోసం వెళ్ళాల్సిందే!' అంటూ టక్కర్ బయలు దేరాడు. తీరా వరండాలోకి వచ్చే సరికి అతడికి ఒకటో రకం ఉపాయం బుర్రలో కదిలినట్టయింది. అహాఁ అనుకుంటూ అతడు తిరిగి క్రిస్సీ వున్న గదిలోకి వచ్చాడు. క్రిస్సీ ఎప్పటి లాగే కదలా మెదలక కుర్చీలో పడి వుంది. ఆమెను గాజు సామానంత జాగ్రతగా చేతుల్లోకి ఎత్తుకున్నాడు టక్కర్. బయటి వరండాకేసి బయలుదేరాడు.

తీరా అక్కడికి వెళ్ళి తలుపు తీయ బోయే సరికి, యిట్టే తెరుచుకున్న తలుపు అంతలోనే ఠక్కున వెనక్కు పోయింది. క్రిస్సీ బరువుతో తికమకపడి పోతున్న టక్కర్‌కు, ఆ తలుపు అంత హఠాత్తుగా మూత బడడానికి కారణ మేమిటో వెంటనే అర్థం కాలేదు. మరో మారు రొప్పుతూ ఒక అడుగు ముందుకు వేసి తలుపు తీయబోయాడు. ఊహుఁ, కదల లేదు, కదలా మెదలక నిట్ట నిగుడుగా వున్న క్రిస్సీ శరీరంలో, ఒక్క కాలికి మాత్రమే కొంత చలనం వచ్చి నట్టే కనబడింది. ఆ కాలు టక్కర్ తలుపు తీయబోయినప్పుడల్లా రవ్వంత ముందుకు పోయి ఠక్కున దాన్ని అదిమి పెడుతోంది.

టక్కర్ యీ వింతకు ఆశ్చర్య పోయాడు. అంతశరీరం కట్టెలా కదలా మెదలక వూరుకుంటే, యీ కాలుకేమీ యీ అనవసరమైనపని అనుకున్నాడు. ఇలా ఆలోచిస్తూనే టక్కర్ మరికాస్త బలంగా తలుపుగుంజాడు. ఈసారి క్రిస్సీ రెండుకాళ్ళూ బలంగా తలుపును అదిమి పట్టినై. అప్పటికి కథ కాస్త అర్థమై తెల్ల బోతున్న టక్కర్ చెంపమీద, ఫెళ్లుమని దెబ్బకూడా పడింది.

'ఛండాలుడా! ఏమిటీ నువ్వు చేస్తున్న పని?' అంటూ క్రిస్సీ అతడి చేతుల్లోంచి కిందకు జారింది. 'ఇంత చొరవా?' అంటూ కళ్లురిమింది. టక్కర్ చెంప సవరించుకుంటూ ఆశ్చర్యంతో మాట పెగలక నోరు తెరిచి అలా వుండి పోయాడు.

'నన్ను పలకరించావంటే...జాగ్రత! నువ్వు చేసినపని, ఆ చొరవా...నన్ను భుజాలమీదికి ఎత్తుకుని...ఎవరనుకున్నావ్?' అంటూ క్రిస్సీ పళ్లుకొరికింది.

'నేను నిన్ను డాక్టర్ దగ్గరకు మోసుకు పోతున్నాను. నీదంతా దొంగాటకం అని నాకెలా తెలుస్తుంది?' అన్నాడు టక్కర్ ఏడుపుమొహం పెట్టి.

'దొంగాటకమా?' అంటూ క్రిస్సీ ఆశ్చర్య పోయింది. 'నేను రోజూ సాయంత్రం వేళ యిలాగే నిదర పోతూంటాను,' అన్నది ముక్కుపుటాలు ఎగరేస్తూ.

టక్కర్ మాట్లాడకుండా తలవంచుకుని చిన్న చిరునవ్వు నవ్వుకున్నాడు. అంతా తెలుసులే అన్నట్టు నొసలు ఎగరవేశాడు. క్రిస్సీ వెళ్ళి కుర్చీలో కూర్చున్నది. తన తెలివితేటలకు తనే ఆశ్చర్య పడుతూన్న టక్కర్‌కి జేన్, సుసాన్‌లు

హడావిడిగా గదిలోకి రావటంతో ప్రాణం కడబట్టినంత పనైంది.

క్రిస్సీ వాళ్లిద్దరికీ తనకు జరిగిన పరాభవమంతా ఏకరువు పెట్టింది.

'అన్నయ్యను రానీ...అంతా చెపుతాను. ఇంత పొగరా?' అన్నది జేన్.

'నాన్న అట్లా వాకిట్లోకి వచ్చేసరికి... ఎదురుపోయి, జరిగిందంతా చెప్పక మానను. అంత మదమా?' అన్నది క్రిస్సీ.

'నేనూ చెప్పక పోను! ఎంత తలబిరుసూ!' అన్నది సుసాన్.

టక్కర్ తల పంకించి జీరబోయిన గొంతుతో, 'నేనేమైనా తప్పు చేసి వుంటే అందరూ క్షమించాలి. ఏ పరిస్థితుల్లో, నేను అంత దుస్సాహసం చేయవలసి వచ్చిందో కెప్టెన్ గారికి నేనే నివేదించుకుంటాను,' అన్నాడు.

'నీ కాకమ్మ కథలు ఎవరు నమ్మతారు?' అన్నది సుసాన్.'

'మనుషుల్ని సామానను కున్నాడేమో యిటూ అటూ మోసుకు పోవటానికి?' అన్నది జేన్.

'ఇంతవయసొచ్చి కల్లిబొల్లి కథలు చెప్పటం! వట్టి ఆడంగి రకం!' అన్నది క్రిస్సీ.

'మీరేగదా కెప్టెన్‌తో జరిగిందంతా చెపుతామంటున్నారు?' అంటూ టక్కర్ నివ్వెర పోయాడు.

'వెధవాయ్, దద్దమ్మ, దేభ్యం...' ముగ్గురూ వరసాగ్గా అనేశారు.

టక్కర్ అంతలో గుండె దిటువు చేసుకున్నాడు. 'ఇప్పుడు నాకు తెలుస్తోంది ... అర్థమవుతోంది,' అంటూ ప్రారంభించాడు. 'మీరు ముగ్గురూ కలిసి నన్ను ఇంటి బయటికి నడపాలని చూశారు! ఇదీ సంగతి!' అనేశాడు.

'మా నాయనే, ఎంత తెలివుందే నీ దగ్గిర; మొహం చూస్తే మొద్దబ్బాయ్ అనుకుంటారు గాని!' అంటూ సుసాన్ మెటికలు విరిచింది.

'నిండు కుండ తొణకదు!' అన్నాడు టక్కర్, సమయానికి ఆ సామెత గుర్తొచ్చి.

'ఎగిరే ఎద్దు ఎంత మోస్తుంది!' అన్నది క్రిస్సీ గుర్రుగా చూస్తూ.

టక్కర్ అప్పటికైతే పళ్లికిలించి వూరుకున్నాడు గాని, తరవాత పరిస్థితంతా ఆలోచించుకుని బేజారెత్తిపోయాడు. అతడికి వొట్టికుండా, ఇత్తడికుండా కథ గుర్తొచ్చింది. ఆ రాత్రి కెప్టెన్ రాగానే, కుండలు బద్దలు కొట్టినట్టు, తనని యిక్కణ్నుంచి స్టీమరు మీదికి పంపేయమని అడిగాడు. తన బుర్ర ఆడవాళ్ళని గురించి ఆలోచించేందుకు పనికి వచ్చేది కాదనీ, ఆ స్టీమరు మీదే ప్రాణం హాయిగా వుంటుందనీ చెప్పాడు.

'నీబుర్ర అమోఘం,' అన్నాడు కెప్టెన్ పోల్సన్ 'అటకలా వున్న అంతపెద్ద తలకాయలో వుండవలసినంత మెదడు వున్నదని ఇప్పటిగ్గాని తెలిసిందే కాదు. బాధ్యత చక్కగా నిర్వహిస్తున్నావ్! నిజంగా నువ్వంటే నాకు ఎంతోగర్వంగావుంది' అంటూ ముగించాడు,పోల్సన్.

'మీ రప్పజెప్పిన బాధ్యత మగాడి వల్ల అయేది కాదు. ఏదైనా పొరపాటు జరిగితే నన్ను తిట్టి లాభంలేదు' అన్నాడు, టక్కర్

'పొరపాటులేమి జరుగుతై? ఎలాగూ నాలుగైదు రోజుల్లో అందరం కలిసి స్టీమరెక్క బోతున్నాం గదా! పైగా

ఇలాంటి బాధ్యత నిర్వర్తించేందుకు నీకన్నా నమ్మకస్తుడూ, సమర్ధుడూ, నాకెవడు దొరుకుతాడు? నీ సంగతి మరిచిపోను... తెలిసిందా?' అని బుజంతట్టాడు పోల్సన్.

'అయితే సరే! పైవాళ్ళ ఆజ్ఞల్ని శిరసావహించటమేనా పని?' అన్నాడు టక్కర్ బిక్క మొహం వేసి.

ఆ మరసటి రోజు మామూలుగానే జరిగిపోయింది. ఏ హడావిడీ లేదు. రెండో రోజున కెప్టెన్ పోల్సన్, పొరుగూరు పనిమీదపోతూ, బాధ్యతంతా టక్కర్‌కు ఒప్పచెప్పాడు.

పోల్సన్ అటువెళ్లగానే క్రిస్సీ టక్కర్ దగ్గరకువచ్చి, 'నేను కాస్త షికారుకు పోతున్నాను. నువ్వు నా వెంట వస్తావా?' అని అడిగింది. టక్కర్ వెంటనే జవాబు చెప్పలేకపోయాడు.

అతడు మనసులోనే క్రిస్సీ వేస్తున్న ఎత్తులూ, వాటికతను ఎదురుఎత్తు వేసి భగ్నంచేయటం...అంతా ఆలోచించుకుంటున్నాడు.

క్రిస్సీ బయలుదేరింది. టక్కర్ కూడా విడిగా టోపీనెత్తిన పెట్టుకొని ఆమె వెనుక నడవ సాగాడు. పెద్దబజారు దాటి, ఒకటి రెండు సందులు నడవగానే...ఇక అంతా పచ్చిక బయలు. క్రిస్సీ గబగబా నడవసాగింది. టక్కర్ ఆమె ననుసరించి రెండుమూడు మైళ్ళు నడిచేసరికి ఆయాసపడిపోయాడు. ఇక ఇంటికి తిరిగి వెళ్లడం మంచిదని క్రిస్సీకి చెప్పాడు.

'ఏం తొందర, యింకా బోలెడంత పొద్దుంది. ఆ కనబడే మైలురాయి చూసావా? కావాలంటే నీతో పందెం వేయ్ అక్కడకు నీకన్నా ముందుగా నేచేరగలను' అంటూ క్రిస్సీ పరుగుచ్చుకుంది. ఏదో ఎత్తువేసింది అనుకున్న టక్కర్ కూడా పరుగుకు లంకించుకున్నాడు. మొత్తం మీద ఇద్దరూ ఒకేసారి ఆరాయి దగ్గరకు చేరారు.

క్రిస్సీ రొప్పుతూ, 'నువ్వు కూడా బాగా పరుగెత్తగలవ్ టక్కర్! సరే యీసారి చూద్దాం', అంటూ క్రిస్సీ వేగంగా నడువ సాగింది. కొంతసేపటికి మరో మైలురాయి కనబడగానే క్రిస్సీ పరిగెత్తేసరికి టక్కర్ కూడా, అలవాటు లేకపోయినా, రొప్పుతూ ఆమె వెనగ్గా పరుగెత్తాడు.

ఇలా మరి మూడు మైళ్ళు వెళ్ళేసరికి క్రిస్సీ పరిగెత్తేదల్లా హఠాత్తుగా కుంటుతూ ఆగిపోయి అక్కడున్న ఒక రాతిమీద కూలబడింది.

'ఏమైందీ, దెబ్బ తగలలేదు గదా?' అంటూ టక్కర్ ఆతుర్దాగా ఆమెదగ్గరకు పరిగెత్తుకు వెళ్ళి అడిగాడు.

అభిసారిక

1954 జులైనుంచి, 1954 డిసెంబర్ వరకూ 6 సంచికల మొదటి బైండు రూ. 3-8-0.

1955 జనవరినుంచి, 1955 జూన్ వరకూ రెండో బైండు రూ. 3-8-0.

రెండు బైండ్లు ఒకేసారి కొంటే రూ. 6-0-0.

అభిసారిక కార్యాలయం,
మద్రాసు-17.

'అమ్మో, చీలమండ మెలి దిరిగింది! కంకర్రాయిమీద కాలు వేశాను. అమ్మో బాధ!' అంటూ మూలిగింది క్రిస్సీ.

టక్కర్ ఏం చెయ్యాలో తెలీక కళ్లు మిటకరిస్తూ, పెదాలు చప్పరించాడు.

'నా చీలమండ విరగటానికి నువ్వే కారణం. అసలంత వేగంగా నువ్వెందుకు పరిగెత్తాలి?' అంటూ క్రిస్సీ కోపంగా టక్కర్ కేసి చూసింది. టక్కర్ జావకారి పోయాడు. 'ఏదో తే మిస్! పొరపాటు జరిగింది. నా భుజం పట్టుకున్నావంటే ఏదో విధంగా యింటికి చేరుస్తాను.' అంటూ నీళ్ళు నమిలాడు.

క్రిస్సీ ఒకచేత్తో టక్కర్ భుజం పట్టుకుని బయలుదేరింది. దాదాపు ఒక మైలు నడిచేసరికి, ఆమె ఎక్కడలేని ఆయాసంతో మూలిగి, రోడ్డుపక్కనే కూలబడింది. అంతలో బండిచక్రాల మోత విని బ్రతుకుజీవుడా అనుకుంటూ టక్కర్ అటుకేసి చూశాడు.

ఒక గుర్రపు బండీ అక్కడికి వచ్చి దిగింది. 'ఇంత యంగ్ లేడీకి, యీ అర్ధాన పడివిలో ఏం ప్రమాదంజరిగింది?' అన్నాడు బండీవాడు.

'చీలమండ నెప్పి చేసింది. ఇంతకీ నీ బండి ఎటుకేసి పోతున్నది?' అని అడిగాడు టక్కర్.

'నేను ఆ కనబడే ఊరికే పోతున్నాను. ఇది బాడుగ బండికాదు. మాయజమాని ముక్కోపి!' అన్నాడు బండివాడు.

'ఏం ఫరవాలేదు. మనం మనం సరిచేసుకుందాం' అన్నాడు టక్కర్ తెలివిగా.

క్రిస్సీ కుంటుకుంటూ పోయి బండి ఎక్కింది. టక్కర్ కూడా వెనక కూచున్నాడు. బండీ కదిలింది.

'మిస్టర్! నువ్వు కూచున్నచోట గడ్డి సరిగా లేదు. ఇదుగో యీ గోనెవేసుకూచో!' అంటూ బండీవాడు టక్కర్ కేసి ఒక గోనెపట్టా నెట్టాడు. టక్కర్ కొంచెం కదిలి, పట్టా పరుచుకునేందుకు ముందుకు వంగేసరికి, బండివాడి రెండు చేతులూ అతడి భుజంమీద బలంగాపడి, బండిలోంచి రోడ్డుమీదికి అతణ్ని గిరవాటు వేసినై. మరుక్షణంలోనే గుర్రం సవారీ ఎత్తింది.

టక్కర్ రోడ్డుమీద బోర్లాపడి, వెంటనే కుప్పిగంతువేసి లేచి నిలబడ్డాడు. అప్పటికే బండి ఒక అర ఫర్లాంగు పరిగెత్తింది. తనను మోసగించేందుకు అంతా ప్లాను ప్రకారం జరిగిందని అతడు గ్రహించాడు. అయినా బాధ్యత...పరిగెత్తాలి తప్పదు.

టక్కర్ రొమ్ములు పడిపోయేలా పరిగెత్త సాగాడు. బండి కొంతదూరం వెళ్ళి తక్కున ఆగిపోయింది. ఏం జరిగిందా అని ఆశ్చర్యపోతూ టక్కర్ చూసేంతలో మరో వ్యక్తి బండి ఎక్కాడు. మొదట బండితోలుతున్నవాడు చర్నాకోలు ఆ రెండోవాడికిచ్చి, నవ్వుతూ వెనకకు వచ్చి క్రిస్సీ పక్కన కూచున్నాడు.

టక్కర్ తనలోవున్న సత్తువంతా వుపయోగించి పరిగెత్త సాగాడు. కాని బండిలోవున్న ముగ్గురూ అతడికేసి ఓ మారు చేతులువూపి, పక్కనవున్న మరో రోడ్డుకేసి బండిని పరిగెత్తించారు. కొద్దిసేపట్లో బండి టక్కర్ దృష్టికూడా ఆననంతదూరం వెళ్ళిపోయింది. దానితో క్లాసు టక్కర్ బాధ్యతకూడా తీరిపోయింది! ★